

Derfor er det vigtigt at få den her principielle diskussion om brugerbetaling, også for at få større klarhed over, hvor vi står, hvor vi bevæger os hen, men først og fremmest over, hvad partierne vil. Allerede i dag er der jo som nævnt brugerbetaling på 35 mia. kr., også på nogle af de centrale velfærdsområder. 20 pct. af sundhedsydelseerne betales af brugerne, og på socialområdet er brugerbetaling meget udbredt. Den har i øvrigt været stigende de sidste 20 år – fra 9 pct. af velfærdsudgifterne i 1977 og 10 pct. i 1987 til 14 pct. i 1997.

Det, der for SF er afgørende i den her diskussion, er at få fastslået nogle principper, der sikrer, at brugerbetalingen ikke undergraver den skattefinansierede model og dermed bryder den solidaritet, en skattefinansieret model repræsenterer, hvor de bredeste skuldre pålægges at bære de tungeste læs. Og dér er der faktisk ganske mange muligheder, hvor man ikke rammer jævne indkomstgrupper, også ved at se på de lettelser, der er gennemført med de borgerlige partier de seneste år: Formueskat, det skrå skatteloft, knækket i beskattningen af de dyre huse, aktieavancebeskatningen osv.

Jeg nævner det bare for at sige, at vi ikke står et sted, hvor skattemuligheden helt skal afskrives. Og jeg taler ikke om den personbeskatning, der rammer almindelige, jævne indkomster. Vi står med en række muligheder for også at finde finansiering for nye tiltag på velfærdsområderne. Det, der kendetegner de skatteformer, jeg lige nævnte, er, at de i modsætning til brugerbetalingen ikke rammer lavindkomstgrupper hårdt.

Jeg skal lige antyde de principper, der er vigtige for SF at gå efter i den her diskussion. Der er tre. Det første er, at alle skal have lige adgang til en række velfærdsydelser på samme høje kvalitetsniveau; man kunne kalde det principet om lige adgang. Det andet er, at der skal være en høj grad af lighed uanset indkomst og uanset et eventuelt meget stort behov for velfærdsydelser; man kunne kalde det et lighedsprincip. Det tredje princip er, at velfærdsbetingelser, f.eks. en meget dyr behandling, ikke må medføre markante økonomiske tab; man kunne kalde det et økonomisk trykprincippet.

Jeg vil derfor runde af med at sige, at vi støtter forslaget til vedtagelse, som vi synes er ganske godt, idet det fastslår, at den solidariske skattebetaling skal forblive den bærende finansiering af samfundets velfærdsydelser. Vi synes også, der er behov for at få den redegørelse,

som dagsordenen sikrer, også ud fra den viden, at hvis man kigger igennem, hvor der er brugerbetaling i dag, og hvor der ikke er det, må man i høj grad sige, at nogle steder er det tilfældigheder og især historiske omstændigheder, der har bestemt det, og ikke stringente politiske tankegange.

Inge Refshauge (DF):

I Dansk Folkeparti kan vi støtte CD's forslag til vedtagelse. Vi støtter ikke flere brugerbetalinger, uden at der følger skattelettelser med.

Solidariteten i samfundet skal især give sig udslag i, at vi tager hånd om de svage stillede i samfundet. Men også fra EU er der et pres på for, at vi skal til at selvforsikre os. Vi husker vel alle efterløndebatten.

Regeringen har jo også for ganske nylig forsøgt med egenbetaling for hjemmehjælp, et forslag, der måtte tages af bordet, men også forældrebetalingen i børneinstitutionerne er blevet hævet, medicintilskuddet er faldet, og hvad med høreapparaterne? De er så også taget af bordet igen, men man forsøgte da.

I Dansk Folkeparti giver vi CD's ordfører ret i, at vi er på vej, men hvorhen? Det er lidt uoverskueligt. Så lad os få det hele gjort op og få det mere overskueligt for hele det dér brugerbetalingsområde.

I Dansk Folkeparti er vi imod brugerbetaling på bløde områder: sundhed, pleje og omsorg. Derudover har vi allerede brugerbetaling på tandlæge, fysioterapeuter, kiropraktorer, fodpleje og briller, men vi skal ikke have flere brugerbetalinger uden skattelettelser.

Så i Dansk Folkeparti mener vi, at denne debat er meget, meget vigtig. Vi har haft debatten om de ældre, hvor man kørte meget på de rige pensionister, og dengang stillede vi spørgsmålet: Hvem er de rige pensionister? Vi mener ikke, der findes ret mange af de rige pensionister i Danmark.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Nu hører jeg Venstre sige det, og jeg hører også Dansk Folkeparti sige det, og det er og bliver en floskel: Vi vil ikke have øget brugerbetaling uden en skattnedsættelse. Jamen hvad betyder det? Det, jeg kunne tænke mig at vide, er: Betyder det, at man gerne vil acceptere brugerbetaling på sundhed og på noget andet end de sociale, bløde områder, som jeg nu forstod: pleje og omsorg? Man vil gerne acceptere brugerbe-